

קובץ

האור לחיים

שנה שלישית

מאמרים ושיחות

מרן ראש הישיבה

הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

פרשת חקת תש"פ

זמני השבת

ר"ת	צאת השבת	הדלקת נרות	י-ם
21:21	20:25	19:34	י-ם
21:18	20:23	19:32	ת"א
21:22	20:26	19:35	חיפה
21:18	20:22	19:31	ב"ש

* לונהגים 40 דק': 19:14

הזמנים עפ"י לוח המאור בהוצאת מוסדות "אור החיים"

להארות או הערות, ניתן לפנות
orhachaim4@gmail.com

דיסקים של שיעורי הרב ניתן להשיג
במשרדי אור החיים - 02-5000455 (הזמנה טלפונית)

בס"ד ניתן לשמוע את השיעורים בשידור חי
בימים שלישי וחמישי בין השעות 21:00-22:00
קול הדף - 02-6400000 (שלוחה 9)
orhachaim.co.il

המעוניינים לסייע בהדפסת החוברת לשם זיכוי הרבים,
או להקדיש את העלון לרפואה, להצלחה, או לעילוי נשמה וכדו',

יוכלו לפנות באמצעות מייל:
orhachaim4@gmail.com
או בטלפון: **02-5000455**
052-7129793

יוצא לאור ע"י "מכון אור החיים"
רח' עזרא 1 ת.ד. 5512 ירושלים

תוכן עניינים

פרשת חקת תש"פ

חלק מהמאמרים נלקטו מתוך הספר "משכני אהרין" - חומש במדבר

1	.....	מקור החיים
		פניני אור החיים הקדוש:
3	.....	האושר האמיתי
		פרשה למעשה:
14	.....	קצת ענווה לא תזיק
16	.....	אמונה תמימה
20	.....	כוח הויתור ועבודת המידות

מקור החיים

אפשר להתנתק ממקור החיים? איך אפשר להפסיד את העונג והערבות מהתורה הקדושה. כל הנאות ותאוות העולם הן הנאות סרק, והראיה - שהן חולפות כלעומת שבאו. רק עונג התורה הוא עונג אמיתי, הוא נשאר חקוק בנפש האדם.

שני האחים הקדושים, רבי חיים ורבי זלמן מזולוז'ין זצוק"ל, נסעו פעם בעגלה. בדרך העגלה התהפכה, השניים נפלו ארצה וספגו חבטות וחבלות קשות. הם נאנקו מכאבים, רבי זלמן פרץ בבכיות ורבי חיים התעלף. כשניעור רבי חיים מעלפונו, שאלו אחיו רבי זלמן: "מדוע התעלפת?"

זאת התורה אדם פי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים (במדבר יט, יד).

אמרו חז"ל (תנחומא פרשת נח ג): "לא תמצא תורה שבעל פה אצל מי שיבקש עונג העולם, תאוה וכבוד וגדולה בעולם הזה, אלא במי שממית עצמו עליה, שנאמר: "זאת התורה אדם פי ימות באהל".

"התורה הקדושה

היא חיינו ואורך

ימינו. מי שזוכה

לתורה - זוכה

לחיים"

התורה הקדושה היא חיינו ואורך ימינו. מי שזוכה לתורה - זוכה לחיים, "החכמה תתנהו בעליה" (קהלת ז, יב).

אין מתיקות כמתיקות התורה. מי שזוכה לטעום ממתיקות התורה, אינו מסוגל להינתק ממנה. איך

כשרבי חיים מבריסק זצ"ל היה שולח את אחד מילדיו למכולת, היה 'מצייד' אותו בקושיה כלשהי, ואומר לו: "בלכתך בדרך תעיין בדבר, וכשתשוב אָמור לי מה העלית במחשבתך".

מלבד מה שעצם ההליכה נועדה לקיים מצות כיבוד אב וכל פסיעה היתה פסיעה של מצוה - היתה זו הליכה של תורה. במשך כל הדרך היה בנו של רבי חיים שקוע כל כולו בתורה, מוחו היה מתייגע בקושיה שהקשה לו אביו.

מה הפלא שהבנים הללו צמחו והיו גדולי עולם!

אנו רחוקים מהמושגים הנעלים של אותם גדולי עולם, אבל צריך לפחות שתהיה בנו שאיפה והשתוקקות לזכות לכך. ככל שנדע להעריך את מעלת התורה, כך תגבר בנו ההשתוקקות לזכות לשמץ של קשר ושייכות למושגים הנעלים הללו.

השיב לו: "מרוב צער וחלישות הדעת על כך שבגלל הנפילה נאלצתי להפסיק את הלימוד..."

אמר לו רבי זלמן: "ועל כך היו הבכיות שלי..."

במשך כל הדרך לא פסק פיהם מגירסא. כשנפלו מן העגלה נגרם איזה היסח הדעת מהלימוד. לא החבלות והכאבים הציקו להם; כששקועים בלימוד בעומק העיון לא חשים בכאבים. צערם היה על שנאלצו להסיח דעתם מלימוד. על כך היתה בכייתו של רבי זלמן, ומרוב צער התעלף רבי חיים.

יש מעשים נוראים על גדולי תורה שנאלצו לעבור ניתוח רפואי, והם ביקשו שלא יתנו להם סמי הרדמה. במקום זאת השקיעו עצמם בעומק העיון באיזו סוגיה, וכך עברו את הניתוח בלי שיחושו בכאבים!

אלו המושגים של גדולי עולם!

האושר האמיתי

שמעיות: שבת כי בו שבת הבורא, יום טוב על הנס שנעשה לנו בהם, עבודה זרה שלא לעבוד זולת אלוקינו כי הוא המוציא אותנו וגו' וכדומה לזה".

בתורה הקדושה ישנן תרי"ג מצוות והן מתחלקות לשתי קבוצות: חוקים ומשפטים.

המשפטים הם המצוות ה"שכליות", שהן מובנות בשכל האנושי, כגון: כיבוד אב ואם, לא תגזול, לא תגנוב, לא תעשוק את רעך, תשלום שכר שכיר וכדומה. כל הציוויים הללו מתקבלים על דעת האדם. אם רוצים לחיות בעולם מתוקן, מובן שכך צריך להיות ולא שייך אחרת.

הקב"ה כתב בתורתו את כל המצוות השכליות, למרות שגם אצל הגויים הדברים מובנים להם בלי שיהיו כפופים לחוקי התורה. אשרינו שאנו, היהודים, מקיימים את משפטי התורה משום שהקב"ה ציוה אותנו, ובהתאם לדיני התורה ופרטי ההלכה.

זאת חקת התורה אשר צנה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליה פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על (במדבר יט, ב).

שואל ה"אור החיים" הקדוש:

צריך לדעת למה הוצרך לומר מאמר זה [זאת חקת התורה אשר צנה ה' לאמר] והלא רואני כי ה' הוא המצוה לאמר וכו'. עוד אומרו לשון נסתר "אשר צוה" ופי ה' הוא המדבר והיה לו לומר 'אשר אנכי מצוך לאמר', עוד למה לא הספיק במה שאמר "לאמר" בפסוק ראשון, וחזר לומר פעם ב' לאמר, עוד צריך לדעת למה לא הקדים מאמר דבר אל בני ישראל קודם מאמר זאת חקת התורה על זה הדרך דבר וגו' זאת חקת התורה וגו'.

ה"אור החיים" הקדוש מבאר מהי חוקת התורה: "שכל מצוות התורה הם שכליות ושמעיות, שכליות שהשכל מחייבם, כגון: כיבוד אב ואם, גנבה, גזלה, אונאה, רציחה וכדומה,

איסור בישול הוא אפילו לגוי, כגון לבשל במסעדה של גויים ליהודי אסור. בנוסף, התורה אסרה על היהודי להנות מתבשיל של בשר בחלב, כגון למכור זאת לגוי או לתת לחיות שמזונותיהם עליו.

וכמובן אסורה אכילת מאכלים כאלה גם אם לא היהודי בישראל. אם היהודי, חלילה, בישל ואכל בשר בהמה בחלב, עבר על האיסור מן התורה, ואילו באופנים אחרים עובר על איסורים מדרבנן.

ועתה נתבונן, האם למצוה זו יש טעם המובן לנו? לא. אין באכילה זו סכנה או סיבה אחרת המובנת בשכל אנוש, והראיה שגם גויים מתורבתים אינם נמנעים מאכילת בשר בחלב.

אכן, זהו חוק וטעמו אינו ידוע לנו. רצון הבורא הוא שנתנזר ממאכלים אלה וכל יהודי חייב לשמור את חוקי התורה לכל פרטיהם.

והנה מצוה חוקית נוספת שאינה מובנת לנו ואנו מקיימים אותה:

בנוסף, ישנן בתורה מצוות "שמעיות", שהן בגדר חוקים - מצוות שאינן מובנות בשכלנו ולא נפגוש אותן אצל שום עם אחר - מתוקן ותרבותי ככל שיהיה! אחת מהן היא מצות פרה אדומה.

להלן דוגמא נוספת למצוה שהיא בגדר חוק ואינה מובנת כלל בשכל אנוש:

התורה מצוה שלוש פעמים: "לא תבישל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ" (בחומש שמות פעמיים, וכן בדברים יד, כא). ממילים אלו למדו חז"ל את איסור בשר בחלב הכולל פרטים רבים.

התורה נקטה בלשון "גדי", משום שבהמה זו היתה מצויה בעבר בבתים ו"דיבר הכתוב בהווה", אך הכוונה לכל בהמה.

הגמרא (חולין קטו ע"ב) מבארת מדוע חזרה התורה על הציווי שלוש פעמים, ללמדנו על שלושה חלקים הכלולים בלאו זה: איסור בישול, איסור הנאה ואיסור אכילה.

שעטנו.

צמר לבד מותר ללבוש וכן פשתים לבד, אך ביחד זהו איסור חמור מן התורה. מדוע?

כי כבוד המלך הוא, שלעיתים הוא מחוקק חוק שאנשי ארצו אינם מבינים את טעמו. בכך הוא מכריז: אני המלך ואני יודע את אשר אני עושה!

כך גם למלך א-ל רם ונישא, בורא העולם ויוצר האדם, נאה לצוות מצוות חוקיות שטעמן לא ניתן עימן.

ממשיך ה"אור החיים" הקדוש ואומר:

"וזה הוא טעם הנגלה, ואין לך מצוה ומצוה שאין בה עוד סודות נעלמים הנגלים למשה.

"ולאדם ראוי לקנות קנין התורה במ"ח דברים השנויים במשנת חסידים (אבות פרק ו' משנה א) שאז מגלין לו רזי התורה שגילה ה' למשה בסיני, ומשה גם כן גילה לישראל בני דורו סודות הנסתרים וטעמי המצות ויסוד כל דבר".

ה"אור החיים" הקדוש מדגיש, כי בכל מצוה ומצוה טמונים סודות נעלמים שנגלו למשה רבנו.

ט"ז בתמוז תש"פ

יום הישועות

יום הילולת רבינו חיים בן עטר זיע"א ה"אור החיים" הקדוש

תרמו לטובת אחזקת התורה במוסדות "אור החיים", ותזכו בתפילה לישועה על ציונו של "האור החיים" הקדוש ביום הילולא ע"י מרן ראש הישיבה הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א השליחות שלכם לברכה והצלחה ולכל הישועות לתרומה ומסירת השמות:

1-800-20-20-11

הפשט, שכלנו הדל תופס רק את הרובד הפשוט ביותר, וכל סתרי התורה נשגבים מבינתנו.

עלינו לדעת, כי כאשר התורה כותבת טעם למצוה מסוימת, אין זה אלא חלק מהטעם, ויש בדבר עוד אלפי סודות שלא התגלו לבני האדם - "אין לך מצוה ומצוה שאין בה עוד סודות נעלמים הנגלים למשה!"

התורה צייתה על מלך ישראל: "וְלֹא יִרְפָּה לוֹ נָשִׁים וְלֹא יִסּוֹר לְבָבוֹ וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יִרְפָּה לוֹ מְאֹד" (דברים יז, יז). שלמה המלך טען: אני איני חושש מכך. ארבה נשים - ולא יסירו את לבבי, ארבה כסף וזהב - ולא יסור לבי מהקב"ה!

ואומנם, שלמה הרבה נשים, וגם כסף וזהב היו לו במידה כה רבה, עד שהיו כאבנים שעל פני ירושלים...

באה האות י' לפני הקב"ה ואמרה לו: הרי כתוב בתורה: לא ירבה - והנה שלמה הרבה למרות הכל וביטל אותי בכך. אמר לה הקב"ה: אלף שלמה

גם בתפילות שתיקנו אנשי כנסת הגדולה אנו מוצאים בחינה זו.

כידוע, עד שבאו אנשי כנסת הגדולה היה כל אדם מתפלל בלשונו ובנוסח שלו, כי הדורות הקדמונים היו דבוקים בה' מאוד, והם, שהיו קרובים למתן תורה, היו יכולים להתפלל ולייחד ייחודים לקב"ה.

אך במשך הדורות התמעטו הלבבות, ובני האדם כבר לא יכלו למצוא בעצמם נוסח הראוי דיו לתפילה, ובודאי גם לא ידעו את הכוונות והייחודים. באו אנשי כנסת הגדולה ותיקנו נוסח מסודר וקבוע לכל תפילה. בנוסח שקבעו טמונים אלפי סודות ורזים עילאיים בכל תיבה ותיבה, וכל מילה שנאמרת יוצרת תיקונים בעולמות העליונים.

אומנם לנו לא ידועים הסודות והתיקונים, אך כאשר אנו מתפללים בנוסח שקבעו, עולה תפילתנו לפני הקב"ה ופועלת את כל התיקונים שקבעו אנשי כנסת הגדולה.

כך גם במילות התורה - לנו התגלה רק

להיכשל, התורה לא ביארה את טעם רוב המצוות.

אנו מקיימים את המצוות אך ורק בשל ציווי ה' ולא בשל הבנתנו ומחשבותינו, כמו שנאמר: "כִּי לֹא מִחֻשְׁבוֹתַי מִחֻשְׁבוֹתֵיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם דַּרְכֵי נְאֻם ה'" (ישעיהו נה, ח).

המשנה (שבת יא ע"א) מונה סייגים שונים שגזרו חכמים לא לעשות בשבת, ואחד מהם הוא: "לא יקרא לאור הנר". וחכמים פירשו את הסיבה לכך בברייתא (שם יב ע"ב): "שמא יטה את הנר".

ומביאה הגמרא מעשה ברבי ישמעאל בן אלישע, נכדו של רבי ישמעאל בן אלישע הכהן הגדול:

רבי ישמעאל סבר שהוא יקרא ולא יטה את הנר, והנה תוך כדי לימודו התעמעם אור הפתילה, והוא ביקש לתקן את אור הנר. יש סוברים שהטה את הנר, ויש אומרים, שחלילה לומר כך, אלא שביקש להטות ולא הטה, לאחר זאת אמר: "כמה גדולים דברי

ימחקו, ולא תימחק אות י' אחת מהתורה!

בסופו של דבר נשיו של שלמה הטו את לבבו, והוא נענש קשות. השד אשמדאי זרקו מעל כסאו וישב למלוך תחתיו, והיה שלמה נראה כאדם עני, והיה הולך ממקום למקום וזועק: "דעו לכם כי אני שלמה מלככם, החזירוני לירושלים לכסא מלכותי!"

אבל כולם חשבו שמדובר באדם בלתי שפוי וצחקו עליו ולא האמינו לדבריו.

וכך עבר שלמה סבל נורא עד שלבסוף הוחזר למלכותו.

ומה היתה טעותו?

שלמה התייחס לטעם הכתוב בתורה בפירוש וסבר שיוכל להתגבר עליו, אבל לאמתו של דבר יש לכל ציווי עוד אלפי טעמים נסתרים, שאותם התורה לא גילתה. וגם אם יתבטל טעם אחד, כדעת שלמה המלך - הרי ששאר הטעמים לא בטלו.

מסיבה זו, כדי שאנשים לא יבואו

להתנצר יגורש מהארץ.

היעב"ץ כותב בספרו "אור החיים" (פרק שני) שהוא התבונן וראה שאותם יהודים שקיימו את התורה והמצוות מתוך חקירה פילוסופית, הם לא עמדו בניסיון, עזבו את התורה והמירו את דתם.

לעומתם, דווקא יהודים פשוטים ותמימים, שקיימו את התורה ללא חקירות ושאלות - להם, ורק להם היה הכח למסור נפשם, להשאיר מאחוריהם את בתיהם ואת רכושם, ולצאת עם בני משפחותיהם לעבר הבלתי נודע.

רבי ישראל, ה"בעל שם טוב" הקדוש זיע"א, מייסד תנועת החסידות, היה מעורר את ליבותיהם של עמי הארצות, ושל המון העם שהתרחק מהתורה. הוא החדיר בהם אהבת הבורא ושמחה בקיום המצוות. דרכו היתה לכוון את הרבים לקיום המצוות בפשיטות ובתמימות, בלי הסברים ופילוסופיות - "לעשות רצונך אלוקי

חכמים, שהיו אומרים לא יקרא לאור הנר".

לאחר שבת כתב רבי ישמעאל בפנקסו: "אני, ישמעאל בן אלישע, קריתי והטיתי נר בשבת, לכשיבנה בית המקדש אביא חטאת שמנה".

הדגשתו: "כמה גדולים דברי חכמים" באה לומר שהסיבה לכך שנכשל היתה בגלל שכתוב טעם האיסור בברייתא: "שמא יטה", ואילו החכמים ששנו את המשנה לא מנו את הטעם בדבריהם, כי כאשר הדברים אינם מוסברים, יש בכך שמירה גדולה יותר שלא להיכשל, ומי יודע כמה מצוות היו בטלות, ח"ו, לו היתה התורה כותבת את טעמיהן.

רבי יוסף יעב"ץ המכונה "החסיד" היה גאון עולם, חי בזמן גירוש ספרד ולחם מלחמות ה' נגד כת הפילוסופים [כונה בשם יעב"ץ שהוא נוטריקון לפעולתיו למען עם ישראל - יודע ע'דה ב'עת צ'רה]. בתקופתו גזרו על היהודים להמיר את דתם, ומי שלא יסכים

חפצתי" (תהלים מ, ט).

שיטתו זו נכונה לכל עת, עד ימינו אנו. רבים מנסים להטעותנו, להרחיקנו מהתורה ולנתקנו מהמצוות, אך עלינו ללכת בתמימות עם בורא העולם ולא להתפעל מהם, ורק בדרך זו נשיג את המטרה.

צריך להשתדל לבטל רצוננו לגמרי, לרצות לקיים רק את רצון הבורא ולקיים את דברי התנא באבות (ב, ד): "בטל רצונך מפני רצונו, כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך".

ללא סברה, ללא טעם וסיבה, אלא כיון שאנו אוהבים את התורה ואת הבורא - הקב"ה ישיב לנו את אהבתו. זאת חוקת התורה - כאשר נקיים את התורה כחוק בל יעבור, כחוק ללא סברות וטעמים, נזכה לקשר נישואין עם הקב"ה - כמשוש חתן על כלה.

כפי שהזכרנו, המצוות השכליות, המכוונות 'משפטים', מובנות ומתקבלות על הדעת. כל גוי משכיל ומתורבת מבין שיש לקיימן אף בלי להצטוות על כך.

לפיכך, אדם מקבל שכר על המצוות שמקיים כאשר עושה אותן משום שה' ציוה על כך. וכך כותב הרמב"ם (בהלכות מלכים ה, יא):

"כל המקבל שבע מצוות ונזהר לעשותן הרי זה מחסידי אומות העולם, ויש לו חלק לעולם הבא, והוא שיקבל אותן ויעשה אותן מפני שציוה בהן הקדוש ברוך הוא בתורה והודיענו על ידי משה רבינו שבני נח מקודם נצטוו בהן, אבל אם עשאן מפני הכרע

"תורה צוה לנו משה מורה קהלת יעקב" (דברים לג, ד). "מורשה" - לשון מאורסה (פסחים מט ע"ב). אנחנו מאורסים לתורה הקדושה, נשואים לה.

השלום והאהבה בין בני הזוג נוצרים אך ורק כאשר האחד ממלא את רצון בן זוגו כיון שזהו רצונו, ללא סברות וללא טעמים, אלא בפשיטות.

אם נזכה לקיים את המצוות בפשיטות,

שמכבד את הוריו משום שה' ציוה על כך - הוא יזכה לשכר המובטח.

לכן, כאשר אדם מקיים את המצוות החוקיות הוא בעצם מכריז: אני מקיים רק את רצון ה', ולא מערב את הבנתי, גם במצוות המובנות לי.

זוהי מטרתן של המצוות החוקיות, שקיומן מעיד כי האדם הינו עבד לה' ואז ברור שגם המצוות השכליות נעשות מתוך הרגשת העבדות.

תחושת העבדות קשה היא לאדם, קל לו הרבה יותר לקיים את מה שמבין בשכלו. אך אם יחוש היטב כי הקב"ה

הדעת - אין זה גר תושב ואינו מחסידי אומות העולם ולא מחכמיהם".

הרמב"ם מדגיש שגוי יכול לקבל שכר על קיום מצוות בני נח רק אם קיים אותן מפני שהקב"ה ציוה עליהן.

וכך גם כל יהודי, בשעה שמקיים מצוה שטעמה ידוע ומובן, אין זה מוכיח שהוא מוכן ומזומן לעשות רצון בוראו. אם כן, מדוע שיקבל שכר על קיום המצוות השכליות?

הקב"ה הבטיח אריכות ימים למי שמכבד את הוריו, אך האם יעלה על הדעת שאדם לא יעשה כן? הן הדעת נותנת שיש לכבד את ההורים שהביאונו לעולם וגידלו אותנו. אך מי

סעודת הישועות תש"פ

י"ד תמוז - 6 ביולי

פרטים בעמוד 24

להשפיע על הרצון שלנו לקיים את רצון ה', אך מדענים נוכרים יצאו בהתפעלות מן החוכמה האלוקית הטמונה בתורה.

אישה יהודיה שאינה שומרת מצוות לקתה בחיידק נדיר וקשה, והגיעה אל בית חולים בחו"ל. הפרופסור הגוי נדהם: "רגע, אתם יהודים? איך יתכן שיהודי ידבק בחיידק זה המתפתח רק בבשרו של החזיר?!"

כמובן, אנו נמנעים מאכילת 'דבר אחר' לא בגלל החיידק המסוכן, וגם לו היה בשרו בריא ביותר לא היינו מטמאים בו את נפשנו, כי זהו ציווי ה' **ואנו עושים את רצונו!**

הנה כאשר ברא הקב"ה את העולם, היה האדם הראשון בגן עדן. במדרש מובא כי הקב"ה, כביכול, לקח אותו לראות את גן עדן, את כל עצי הפרי הנפלאים שהיו בו, ואמר לו: ראה איזו בריאה יפה בראתי, הכל עשיתי מתוקן ונאה לכבודך, תן דעתך שלא תקלקל את מעשי, לבל תשחית את העולם

ציוה את המשפטים וגם את החוקים לטובתו ולתועלתו, הוא ירגיש 'בן חורין' ויראה בחיים על פי התורה את האושר האמיתי.

ניגש אלי בעל תשובה וטען כי היה רגיל תמיד לרחוץ את ידיו היטב לפני כל ארוחה, זה הרי מחוייב על פי כללי ההיגיינה. אולם קשה לו להתרגל ליטול את ידיו כהלכה, שהרי לא מובן לו מה ההבדל ומדוע חשוב ליטול דוקא מתוך כלי וכו'.

אכן, השכל מחייב שלפני הארוחה נשטוף את ידינו מכל הלכלוך שדבק בהן, אולם בקיימנו את מצוות נטילת ידיים על פי ההלכה, אנו מעידים כי ציווי ה' הוא הקובע אצלנו. בזה אנו מחברים בין חוקי הבורא לבין המצוות השכליות ומעידים כי הכל מגיע מאותו מקור.

במהלך השנים הוכיחו אף חכמי הגויים כי מזון כשר הינו בריא יותר לגוף והתגלה כי המאכלים האסורים על פי התורה מזיקים לגוף ולנפש. מבחינתנו אין במחקרים אלו כדי

מעץ הדעת, אף שלא הבינו את הסיבה, זה בוודאי היה לטובתם. אך הם סיכנו את חייהם, כדי לדעת את סודו של עץ הדעת, להבין את סודות העולם.

או אז, לאחר שאכלו ממנו - "וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ פִּי עֵץ־הַיָּדָע וְהָיָה לָהֶם" (שם, ז).

- פתאום הם גילו שהם ערומים.

וכי קודם לכן הם לא ידעו זאת?

ברם, לפני האכילה מעץ הדעת, הם היו במימד רוחני, גבוה מעל גבוה. מוחם היה צמוד לדברים גבוהים ועליונים, ולכן העובדה שהם ערומים לא תפסה אצלם מקום. לאחר שעברו על ציווי של הקב"ה, הם ירדו מדרגתם הגבוהה וגילו שהם ערומים, ועל כן נגזרה עליהם ועל העולם כולו לדורות עולם, גזירת מיתה.

הקב"ה ברא את האדם כדי שיחיה לעולם, אך אדם הראשון ברצונו לנסות ולהבין את מה שהקב"ה ביקש להסתיר ממנו, גרם לכך שנפל ממדרגתו הגבוהה ומדבקותו המוחלטת בבורא עולם והביא מיתה

היפה שבראתי. רק זאת אמר לו השי"ת: מכל העצים בגן עדן יכול אתה לאכול, ורק מעץ הדעת אסור לך לאכול, כי ביום בו תאכל ממנו מות תמות.

כאן הגיע הנחש, שהוא היצר הרע, והחל לפתות את חווה אימנו באומרו לה: וכי יודעת את מדוע ציווה בורא העולם לבל תאכלו מעץ הדעת? יש בו בעץ הזה סגולות מיוחדות, שאדם האוכל ממנו מקבל דעת ויכול לברוא עולמות. הקב"ה לא רצה שתדעו את כל סודות הבריאה, ולכן הורה לכם שלא לאכול ממנו. אם תאכלו ממנו "וַיִּפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וְהִיִּיתֶם כְּאֱלֹקִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע" (בראשית ג, ה). תבינו את כל סודות העולם. כי העץ הזה "תֵּאָוֶה הוּא לְעֵינַיִם וְנַחֲמֵד הָעֵץ לְהַשְׁפִּיל" (שם, ו) הוא מעניק השכלה ודעה גבוהה מאוד לאוכל ממנו.

זה היה שורש חטאם של אדם הראשון וחוה - רצונם להבין דברים שלא הורשו להבין אותם!

כאשר הקב"ה אסר עליהם לאכול

לעולם.

לקיימם בלי שום הבנה! אלו הם חוקי התורה, שמטרתם לחנך את האדם לדעת שיש דברים שהם למעלה משכלו ועליו לקיימם כי כך ציוה הבורא.

התורה אומרת שלא ללבוש בגד העשוי מצמר ופשתים יחד. לא לבשל חתיכת בשר בחלב. איסורים שהאדם אינו מבין בשכלו. ואם יעבור עליהם בטענה שאינו מבינם, הרי זה מרד בבורא עולם. וכי בורא העולם, מלך מלכי המלכים, חייב להסביר לברואיו כל דבר שהוא מצווה אותם עליהם? עליו לשמוח שיש ציוויים שהוא קצת מבין בשכלו, ולדעת כי חובתו לקיים את רצון השי"ת עם הבנה או בלעדיה.

אם היינו רוצים - רק בדרך משל ודוגמה - למצוא מקבילה לכך בדורנו, הנה ישנם צעירים אומללים הנוסעים לכל קצווי תבל, כדי לנסות ולטעום מהעולם שיש שם. הם מגיעים למקומות נידחים של עובדי אלילים, נחשפים לסמים ממכרים ושאר מרעין-בישין, ובסופו של דבר נדבקים בהם תאוות ורצונות שאינם ראויים, והם נפגעים מכל ההתנסויות האסורות הללו.

ישנם דברים שהקב"ה מרשה לאדם ללמוד ולהעמיק בהם, כדי להבינם עד כמה ששכלו יכול להבין, אבל ישנם דברים שהקב"ה תובע מהאדם

ט"ז בתמוז תש"פ

יום הישועות

יום הילולת
רבינו חיים בן עטר זיע"א
ה"אור החיים" הקדוש

תרמו לטובת אחזקת התורה

במוסדות "אור החיים", ותזכו בתפילה לישועה על ציונו של "האור החיים" הקדוש ביום הילולא ע"י מרן ראש הישיבה הגאון הרכ ראובן אלבז שליט"א שליחות שלכם לברכה ותצלה ואלו הישועות

לתרומה ומסירת השמות:

1-800-20-20-11

קצת ענווה לא תזיק

- אלו הזקנים, הנביאים ואנשי כנסת הגדולה, שגילו את מצפוני התורה בתורה שבעל פה.

לאחר מכן באו חכמי הדורות והוסיפו לחדש את חידושיהם בתורה - "בְּמַחֲקֵק בְּמִשְׁעֲנָתָם". בעוד שהראשונים כרו וחפרו את התורה, חכמי הדורות רק חקקו בה את רישומם. הם לא יסדו דברים חדשים. הראשונים יסדו את היסודות, וחכמי הדורות רק נשענו על הראשונים - "בְּמִשְׁעֲנָתָם".

כל דבריהם וחידושיהם של חכמי הדורות נשענים ונתלים ביסודות שהניחו הראשונים. דבר שלא יהיה מיוסד על פי דברי הקדמונים, אין לסמוך עליו!

אומרים חז"ל (ויקרא רבה כב, א): "מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש - כולם נאמרו למשה בסיני". הכל נתקן והתייסד בהר סיני. על ידי העיון

בְּאֵר חֲפְרוּתָה שְׁרִים פְּרוּתָה נְדִיבֵי הָעַם בְּמַחֲקֵק בְּמִשְׁעֲנָתָם (במדבר כא, יח).

מפרש ה"אור החיים" הקדוש: "בְּאֵר חֲפְרוּתָה שְׁרִים" - אלו האבות. מובא במדרש (בראשית רבה סד), כי על ידי עסק התורה מתקנים את המקור העליון הנקרא "באר". האבות הקדושים - אברהם, יצחק ויעקב - חפרו את ה"באר", כלומר, הכשירו והכינו את האפשרות שהתורה תינתן לעם ישראל.

ומכל מקום, עם ישראל עדיין לא היו ראויים לשתות מן הבאר, כלומר, לא היו במדרגה שיוכלו להשיג השגות בתורה הקדושה. עד ש"פְּרוּתָה נְדִיבֵי הָעַם" - זה משה רבנו, שהוריד את התורה לעם ישראל ומני אז השיגו עם ישראל את התורה.

ואף שעם ישראל השיגו את התורה, עדיין היו הדברים נשגבים חתומים וסתומים, הם היו צריכים שיפרשו להם אותם. על כן "פְּרוּתָה נְדִיבֵי הָעַם"

של הלומדים. חלילה! אדרבה ואדרבה, אם תוך כדי לימוד בעיון מתעורר ללומד איזה מהלך חדש בסוגיה, עליו לשמוח על כך כמוצא שלל רב, ללטש את הדברים, ואף להעלותם על הכתב. כך מתעלים ומתחדדים בלימוד התורה הקדושה. אבל יחד עם זאת, צריך לשמור על פרופורציה, לדעת שלא לחידוש הזה התכוונו חז"ל כשאמרו שמה שתלמיד ותיק עתיד לחדש - נאמר למשה בסיני.

מחדשים אמיתיים הם אלו שחידושיהם באו לאחר שהקיפו את הסוגיה מכל עבריה, עם כל ההקשרים שלה, הפזורים בכל התורה כולה.

מרבנו עובדיה יוסף זצ"ל חידש חידושים בגיל שלוש עשרה, כי כבר אז ידע את כל התורה כולה. כשעיין בסוגיה אחת, הוא הקיף את כל התורה כולה, חיבר חוליה לחוליה, ורק אז חידש בה את חידושו.

מי שהידע שלו מצטמצם לכמה מסכתות בסדרי 'נשים' ו'נזיקין', רחוק

והלימוד אנחנו מגלים ומוצאים את הדברים, אך לא באמת מחדשים אותם.

יש אדם שכשלומד סוגיה בגמרא ומחדש בה איזה חידוש, הוא בטוח שהחידוש שלו יסעיר את עולם התורה... דעתו זוחחה עליו: הנה הוא זכה להיקרא "תלמיד ותיק"...

מה פשר זחירות הדעת הזאת? כמה מסכתות למדת בעיון, שאתה מתיימר לחשוב שחידשת איזה מהלך חדש בסוגיה?

אי אפשר לשלוף חידושים בתורה מהשרוול. כדי לחדש חידוש אמיתי בסוגיה, צריך לעמול ולהתייגע על הדברים, "להשחיר פניו עליהם כעורב" (עירובין כב ע"א); צריך להקיף את כל המכלול של הסוגיה, בהיקף ובעיון בכל התורה כולה. וכי הקפת את כל הסוגיות הקשורות לעניין? למדת ש"ס ופוסקים, ראשונים ואחרונים? אם לא, החידוש שלך הוא חסר ערך, אין בו ממשות אמיתית.

כמובן, אין זה בא לרפות את ידיהם

- ענוה. מי שלומד תורה מתוך גאוות הלב - אין תלמודו מתקיים (ע"ע במסילת ישרים פרק יא).

ועל כך מסיים הפסוק: "וּמְדַבֵּר מִתְנַה" (במדבר כא, יח), ודרשו חז"ל (עירובין נד ע"א): "אם משים אדם עצמו כמדבר זה שהכל דשין בו - תלמודו מתקיים בידו. ואם לאו - אין תלמודו מתקיים בידו".

הוא עדיין מהמדרגה של 'מחדש' בתורה. לפעמים הוא בטוח שחידש איזה חידוש יומרני, הוא הולך זחוח אל רבו וחולק עימו את חידושו. ואז רבו מדפדף כמה דפים קדימה ומראה לו גמרא מפורשת הסותרת את דבריו... בבת אחת, זחיחות הדעת מחליפה את מקומה במפח נפש גדול. קצת ענוה לא תזיק... הרי תנאי לתורה

אמונה תמימה

בה הלכה תמוהה ביותר: אותו אפר פרה אדומה שנועד כדי לטהר את הטמאים, מטמא את אלו העוסקים בו. השכל האנושי אינו יכול להבין כיצד אותו אפר עצמו מטהר טמאים ומטמא טהורים. זוהי 'חוקת התורה'.

ומדוע אכן הותיר הקב"ה כמה וכמה מצוות בגדר 'חוקים' שאין השכל האנושי יכול להבינן?

ההסבר פשוט: האדם צריך לדעת שיש דברים שהם למעלה מהשגתו

זאת התורה אדם פי ימות באהל פל
הפא אל האהל וכל אשר באהל יטמא
שבעת ימים (במדבר יט, יד).

פרשת פרה אדומה הפותחת את פרשתנו, פרשת חוקת, היא מיסודות תורתנו הקדושה.

רוב מצוות התורה, אם האדם יחקור ויעמיק בהן, יוכל לקרבן לשכלו. אבל ישנן כמה וכמה מצוות שהן בגדר 'חוקים', שלא ניתן להבינן בשכל.

אחת מהן זו מצות פרה אדומה, שיש

להבין כיצד ולמה. אם אני סומך על מישהו - אני מאמין לו גם כמה שאני מבין. אדם שרוצה ליצור שותפות מסוימת עם מישהו אחר, חייב לסמוך עליו, למרות שאינו יודע מה יקרה, ואף אם אין לו כל הבנה בעניין הוא מאמין בו.

כך היא התייחסותנו לבוראנו: אנו מאמינים באמונה שלמה כי הוא בורא ומנהיג אותנו, וסומכים עליו שהוא עושה לנו מה שהכי טוב עבורנו, גם אם איננו מבינים כלל למה ומדוע.

למעשה, כל מצוות התורה מתבססת על האמונה בה', כפי שאמרו רבותינו: "בא חבקוק והעמידן על אחת, שנאמר: וצדיק באמונתו יחיה" (מכות כד ע"א). ואם זוכה האדם לקיימן מתוך אמונה פשוטה שזהו רצון ה' הוא יזכה לעתיד לבוא לראות ולהיווכח במו עיניו בכל מה שהאמין שוודאי הוא כך למרות שלא הבין למה וכיצד.

למשל בענייננו, מי שהאמין לדברי חז"ל המתארים את מותו הפלאי של עוג מלך הבשן, הוא יזכה לראות כעין 'תיעוד' של מה שארע!

ורק בורא העולם יודע אותם. נאה לו למלך רם ונישא, שברא את הבריאה כולה, שבני אדם לא יבינו הכל. עליהם לדעת שיש דברים שהוא יודע והם אינם יודעים.

בבואנו ללמוד את דברי חז"ל במדרש, בגמרא ואף במפרשיהם, נדרשת מאיתנו אמונה תמימה, אמונה שיש בה תמימות, ללא התחכמות כלל, כנאמר: "תַּמִּים תִּהְיֶה עִם ה' אֱלֹהֶיךָ" (דברים יח, ג). כדי לזכות להיות "עם ה' אלוקיך" עליך להאמין בתמימות, באמונה שלמה.

אם ננסה להסביר מהי אמונה נגדיר אותה כקבלת הדברים ללא שום ידיעה והבנה. וכבר אמרו כי "במקום שנגמר השכל - שם מתחילה האמונה", כלומר, מה שמובן בשכל אינו בגדר אמונה שכן הוא מתקבל בשכל האדם. ממש כמו שלא יאמר אדם: 'אני מאמין שחפץ זה שאני מחזיק הוא שעון', שהרי לא שייך ענין 'אמונה' בדבר ממשי ומוכח.

אמונה היא מלשון 'נאמנות', גם בלי

וכיון שכל חייו היו מכוח האמונה בה' ובנביאיו, היו כל חייו מקשה של אמונה. "וצדיק באמונתו יחיה" כלומר, כל חייו של הצדיק הם מכוח אמונתו בבורא העולם. הוא מאמין שהקב"ה מנהיג אותו, ומשליך עליו יהבו, בלי לחקור ובלי לשאול שאלות על הנהגת ה'.

הזכרנו שעוג מלך הבשן היה בן של מלאכים שהוריד הקב"ה לעולם. מה גרם לכך? והלא מקומם של המלאכים אינו בעולם החומר! אלא, שבדור המבול היו בני האדם רעים וחטאים מאוד, והמלאכים לא הבינו זאת. אומר המדרש (בראשית רבתי

חז"ל (מכות כד ע"א) אמרו: "בא חבקוק והעמידן על אחת, שנאמר: 'וצדיק באמונתו יחיה'".

מיהו אותו חבקוק, שהעמיד את כל מצוות התורה על יסוד האמונה? הזוהר הקדוש (בשלח מד ע"ב) אומר, כי חבקוק היה בנה של האישה השונמית.

אלישע הנביא היה מתארח בבית השונמית, וכאות הוקרה הבטיח לה בן "וַיֹּאמֶר לְמוֹעֵד הַזֶּה פָּעֵת תִּהְיֶה אִתָּךְ חֶבְקָת בֶּן" (מלכים ב' ד, טז). לכן נקרא שמו חבקוק, מלשון החיבוק של אמו, וכן על שם העתיד, שאלישע חבקו כאשר שם פיו על פי הנער להחיותו.

ט"ז בתמוז תש"פ

יום הישועות

יום הילולת רבינו חיים בן עטר זיע"א ה"אור החיים" הקדוש

תרמו לטובת אחזקת התורה במוסדות "אור החיים", ותזכו בתפילה לישועה על ציונו של "האור החיים" הקדוש ביום ההילולא ע"י מרן ראש הישיבה הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א שליחות שלכם לברכה והצלחה ולכל הישועות

לתרומה ומסירת השמות:

1-800-20-20-11

הנפילים שמידות גופם הזכירו יותר מלאכים.

הקב"ה ברא את האדם והוא ממשיך ומקיים את העולם כדי שנוכה לעמוד בניסיונות, כי זה עיקר סיבת בואנו לעולם. גם המלאכים, כאמור, נשלחו לעולם כדי לעמוד בניסיון. אך מהו הדבר שיחזיק אותנו לכל ניפול ברשת היצר? מהו העמוד שעליו נשעין את כל מעשינו? - יסוד האמונה!

לכן חשוב כל כך שנחזק בליבנו את האמונה התמימה בה' ובנביאיו, שחס וחלילה לא תעלה על ליבנו מחשבות אפיקורסות ונוכה לראות עין בעין כי ה' הוא האלוקים, אין עוד מלבדו!

ו. א): "אמר להם [הקב"ה למלאכים]: גלוי וידוע לפני, אילו הייתם בעולמם ויצר הרע שולט בכם כשם ששלט באדם הייתם קשים מהם, אמרו לו: תן לנו רשות ונדור עם הבריות ותראה איך אנו מקדשים שמך".

המלאכים לא הבינו את הקושי שישנו בעמידה מול הניסיונות ובהתגברות על היצר הרע. הם היו משוכנעים שהם יעמדו בניסיון בגבורה, אבל הרשות ניתנה להם והם ירדו לעולם הזה והקב"ה נתן ליצר הרע לשלוט בהם ומרגע זה לא הצליחו לשלוט בתאוות כבני האדם.

כך קרה שהם נשאו נשים ומהם נולדו

סעודת הישועות תש"פ

י"ד תמוז - 6 ביולי

פרטים בעמוד 24

כוח הויתור ועבודת המידות

לאחר חצות הלילה, האבנים ניפצו את השמשה של חלון גדול, וחדרו לתוך בית האדמו"ר.

מה עשה האדמו"ר?

התקשר בעילום שם לחיים הזגג ואמר: "חיים, רצוני שתבוא עכשיו לכתובת פלונית, יש לך שם עבודה טובה, ותקבל עבורה תשלום נאות".

חיים התעורר משנתו העמוקה בבהלה והשיב לשיחת הטלפון בצעקה: "מדוע מעירים אותי לאחר יום עבודה מפרך? כל היום עליתי לקומות גבוהות וירדתי מהן, נשאתי משאות כבדים על גבי, עבדתי בפרך! זו חוצפה להעירני בשעה זו!" טרק הוא את הטלפון.

עדיין לא הספיק להירדם, ושוב נשמע צלצול הטלפון, ושוב פנה אליו האדמו"ר בעילום שם: "סלח לי על שאני מעירך, אך הדבר דחוף לי ביותר, בוא מהר, ושכרך יהיה פי

המעשה הבא ארע בברוקלין שבניו יורק, בין כמה פלגים של חסידים פרצה מחלוקת גדולה. אחד הפלגים רצה לצרף לצידו את האדמו"ר רבי שלמה מבאבוב זצ"ל.

לאדמו"ר היו אלפי חסידים, ואם יואיל לתמוך בפלג שלו - ניצחונו מובטח...

הוא הגיע לרבי שלמה מבאבוב, וניסה לשכנעו להצטרף למאבק. האדמו"ר ניסה לדבר על ליבו להתרחק מהמחלוקת, וכשדבריו נפלו על אוזנים ערלות הוא סירב בתוקף להיכנס לסלע המחלוקת.

הלה ניסה לתאר באזני האדמו"ר את גודל העוולות שגרמו לו לוחמיו, אך האדמו"ר עמד מנגד, ולא אבה להיכנס לצדדי המחלוקת כלל וכלל...

מרוב כעסו אסף הלה כמה מעדתו, ובחמתם זרקו הם אבנים גדולות לעבר ביתו של האדמו"ר. היה זה

זאת בכך שלא יגלה את העניין לאיש...

האדמו"ר סיפר לחיים הזוג כיצד נופצה השמשה, והסביר כי לו היה משאיר את השמשה המנותצת עד אור הבוקר, היו חסידיו שבאים לתפילה מבחינים בשמשה המנופצת ומתרגזים על החצופים שהעזו לעשות כך, וכך היתה פורצת מחלוקת נוספת, מלבד המחלוקת הקיימת...

סיים האדמו"ר: "עדיף לי לשלם פי שלושה, ולהתאמץ לתקן זאת עוד לפני אור הבוקר, ובלבד שלא תרבינה מחלוקות בישראל!"

חיים הזוג נצר את הסיפור המאלף בליבו, ולאחר פטירת האדמו"ר סיפר זאת...

ירושלים שלפני יותר ממאה שנים. לעשות כביסה אינו דבר של מה בכך. המלאכה - שנעשתה בידיים - היתה כרוכה במאמץ פיזי רב, וארכה זמן רב. את הכביסה היו תולים לייבוש על גבי חבלים שהיו פרוסים בחצרות הבתים.

שלושה מהסכום המגיע לך".

"הכסף יענה את הכל", חיים קם בזריזות ורץ לעבר הכתובת המדוברת. ואת מי הוא רואה בפתח הבית? את האדמו"ר מבאבוב.

"מה עושה כאן האדמו"ר?" שאל חיים, והאדמו"ר השיב: "העבודה היא בבית שלי!"

חיים היה מבויש. "מדוע האדמו"ר לא הזדהה? הרי הייתי רץ על ארבע, אינני מוכן לקבל אף לא פרוטה בעבור העבודה!"

אך האדמו"ר בשלו: "התורה צויה 'ביומו תיתן שכרו' - אשלם לך את שהבטחתי!"

חיים לא ידע את נפשו מרוב צער על שהתחצף לאדמו"ר, אך ר' שלמה הרגיעו: "הרי לא ידעת במי המדובר..." ואז הרהיב חיים עוז ושאל: "למדני האדמו"ר, מדוע כה דחוף התיקון? מדוע לא חיכה רבנו עד לאחר תפילת שחרית?!"

האדמו"ר הסכים להשיבו, אך התנה

ותצעק עליה: "למה עשית לי את זה?
עכשיו תכבסי לי אָתְּ אֶת כל הכביסה
מחדש!"; אך טבעי היה לו היתה
פותחת במלחמת עולם נגד השכנה
שהורידה את כל עמלה לטמיון...

אך היא העדיפה להבליג. עשתה
עצמה כלא יודעת מי גרם לה לעוול
הנורא. היא ירדה בשקט לחצר, אספה
את הכביסה המלוכלכת, שטפה אותה
ותלתה אותה במקום אחר, שלא
יפריע לשכנה בדרכה.

כשבעלה שב הביתה היא לא סיפרה
לו דבר. החליטה שלא תצמח כל
תועלת אם בעלה יידע מהסיפור,
והעדיפה לשתוק. הודתה לקב"ה

אישה אחת, שסיימה זה עתה את
מלאכת הכיבוס הקשה, תלתה את
הכביסה על אחד החבלים. והנה,
עברה שם שכנה שהרגישה שהחבלים
מפריעים לה לעבור, והיא עשתה
מעשה אשר לא ייעשה: נטלה
מספריים מביתה, וחתכה את
החבלים! כל הכביסה, שעדיין היתה
רטובה, התלכלכה מהבוץ שבחצר.

האישה הראשונה הבחינה במעשה
מחלון ביתה. היא הבינה ששבע שעות
של עבודה מאומצת ירדו לטמיון.
יהיה עליה לעשות את כל העבודה
מחדש!

אך טבעי היה הדבר שתיגש אליה

ט"ו בתמוז תש"פ

יום הישועות

יום הילולת
רבינו חיים בן עטר זיע"א
ה"אור החיים" הקדוש

תרמו לטובת אחזקת התורה
במוסדות "אור החיים", ותזכו בתפילה לישועה
על ציונו של "האור החיים" הקדוש ביום הילולא
ע"י מרן ראש הישיבה הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א
השליחות שלכם לברכה והצלחה ולכל הישועות

לתרומה ומסירת השמות:

1-800-20-20-11

יְלָדָה, ומששבה בתשובה - הבריא.
ובזכות שתִּיקְתָּה והבלגתה, זכתה
האישה הזאת לבן שהאיר את עיניהם
של כל ישראל, מגדולי הפוסקים
שבדור, הלוא הוא מרן רבי יוסף שלום
אלישיב זצ"ל.

כמה כדאי לסבול ביזיון, כמה משתלם
לסבול פגיעה ולא להגיב, לשתוק! לו
היתה מוציאה מילה אחת מהפה כנגד
שכנתה, לו היתה מסתפקת "רק"
בלספר לבעלה - יתכן בהחלט שלא
היתה זוכה שיצא ממנה הרב אלישיב.
החוכמה הגדולה היא להתגבר על
אותו יצר טבעי הדורש תגובה. אם
עובדים על המידות ומשכילים
לשתוק - גם בעיתות כאלו שהיצר
מבקש בהם תגובה - מרוויחים!

זוהי זכותה העצומה של כל אישה
יהודיה, להיות עֵזֶר לבעלה ואם תומכת
לילדיה, כדי שהללו יוכלו להתמסר
ללימוד התורה יומם ולילה, והיא
תוכל להתהדר בכתר "אשתו של גדול
הדור" או "אמו של גדול הדור".

שנתן לה את הכח לכבס שוב את כל
הכביסה, ובזה הרגישה שמבחינתה
תם הסיפור.

ובאמת לא היינו יודעים מכל הסיפור
הזה, אלמלא בשעת לילה מאוחרת,
נכנסה השכנה שקרעה את החבלים,
והחלה להתייפח מבכי: "אנא, שכנתי
היקרה, סלחי לי! אני מתחננת לפנייך!
עשיתי מעשה רע ואני מתנצלת עליו
מכל ליבי. בני שוכב חולה עם ארבעים
מעלות חום ואני משוכנעת שזה
כתוצאה מהמעשה הרע הזה
שעשיתי".

האישה מחלה לה בלב שלם, ואף
ניסתה לתת לה הרגשה טובה: "הכל
בסדר. אני מבינה שהכביסה הפריעה
לך. אין לי עלייך כל תלונה ואני מוחלת
לך בלב שלם".

כששבה לביתה ראתה שחומו של
הילד ירד, והוא יושב על מיטתו
ומשחק כהרגלו. היא ראתה בחוש את
מה שאמרו חכמים: "מעשיך יקרבוך,
מעשיך ירחקוך" (עדויות סוף פ"ה). בעטיו
של המעשה הרע שעשתה - חלה

האירוע סבדאי להשתתף!

סעודת הישועות תש"פ

לכבודו של הצדיק הקדוש
רבינו חיים בן עטר זיע"א

מספר המקומות מוגבל!
הזדרזו והבטיחו את מקומכם

הננו מתכבדים להזמין אתכם להשתתף
כמידי שנה בסעודת הישועות
לכבודו של הצדיק הקדוש רבינו חיים בן עטר זיע"א
בה יספרו מנפלאות הישועות בעלי המעשה שנושעו

האירוע יתקיים
במסגרת הנחיות
משרד הבריאות

אי"ה ביום שני י"ד תמוז תש"פ - 6 ביולי 2020
בהיכל ישיבת "אור החיים"
רח' עזרא 1 ירושלים בשעה 19:30
בתוכנית:

סעודת מצוה כיד המלך
במעמד מורינו ורבינו הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א
נשיא מוסדות "אור החיים" העולמי וחבר מועצת חכמי התורה
רבנים ואורחי כבוד נכבדים

מופיע אומנותי מיוחד לכבוד המעמד

מיצג מולטימדיה מוזיקלי מיוחד - "מהפכת התשובה"

האירוע הינו
לגברים ונשים

רבים נושעו בזכות הסעודה, הזכות יכולה להיות גם שלך!

הבטיחו מקומכם באירוע עד תאריך ו' תמוז - 28 יוני 2020

בטלפון: 02-5000455 או 058-648-1818

לאחר התאריך הנ"ל ההשתתפות באירוע על בסיס מקום פנוי בלבד

* ניתן לשלם מכספי מעשר

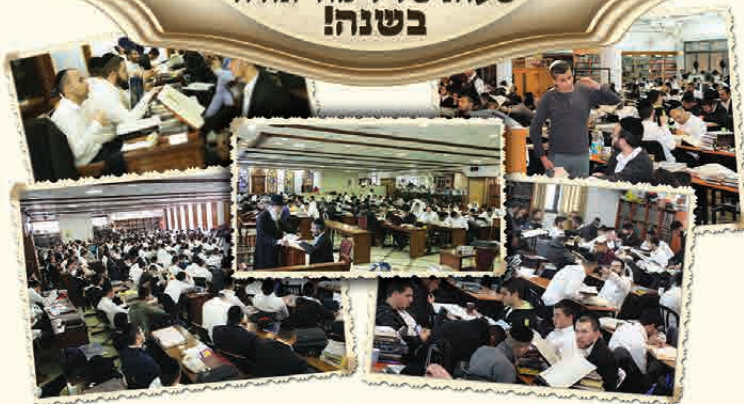
מחיר
כרטיס לסעודה
500 ₪
(ליחיד)

המרכז העולמי לתודעה יהודית מוסדות אור החיים

ע"ש הקדוש רבנו חיים בן עטר זצוק"ל - בראשות הרה"ג ראובן אלבז שליט"א

למעלה מ- 10,555,000 שעות של לימוד תורה בשנה!

להקדשת יום לימוד תורה הנלמד ע"י מאות אברכים ובחורים 02-5000455

ניתן להקדיש את הלימוד לעילוי נשמה, לרפואה, לזיווג, להצלחה וכו'

רח' עזרא 1 ת.ד. 5512 ירושלים טל: 5000455 - 02 פקס: 5000502 - 02 orhachaim.org

לחסויות, להפצה,

להנצחות

ולקבלת העלון

orhachaim4@gmail.com

או בטלפון: 02-5000455

נא לציין "עבור חוברת האור לחיים"

החוברת הודפסה על ידי התורמים והמסייעים הי"ו

לזרע בר קיימא: אפרת בת שמחה סוליקה

לרפואת: רמי בן חוה הי"ו, רמי בן אסתר הי"ו, תקוה בת רחל ויקאם הי"ו,
ראובן בן יעריה הי"ו, גרשון חי בן רחל הי"ו, דוד וראובן בני שרית הי"ו,
אילה בת שושנה הי"ו, ישראל בן רימה הי"ו, יהונתן בן מרים הי"ו

ולעילוי נשמת: חי' דוד בן איזה ז"ל, מרים בת זרהה ז"ל,
מזל בת מרים ז"ל, אליעזר בן רגינה ז"ל, חי' יהודה בן עישה ז"ל, לאה בת פנינה ז"ל,
מרדכי צבי בן רגינה ז"ל, חי' יגאל בן מלכה ז"ל, יעקב בן ברטה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.